

El desig pel 96

Miquel Payeras

"El BOE del 27 de desembre passat publicava la Llei de Televisions Locals. Una llei que permetrà la Televisió de Mallorca, sempre que se superin les lluites polítiques i empresarials que ja s'endevinen."

Les Illes Balears no tenen televisió autonòmica. El Govern Balear, en mans del PP des de les primeres eleccions autonòmiques de 1983, no s'ha preocupat mai d'aquest tema. Al contrari, més aviat s'ha preocupat de desinflar qualsevol intent que es pogués plantejar. S'atribueix a Canellas aquesta frase: "Pujol necessita la televisió, jo no". Siguí certa o no la cita, il·lustra una forma de fer política, la dels conservadors, poc entusiasta envers els mitjans de comunicació en català en general, i envers la televisió autonòmica en particular.

Molts sectors socials i culturals de Mallorca estan convençuts que una televisió —feta amb modèstia pressupostària, però amb qualitat i exclusivament en català— és un element imprescindible per a la normalització lingüística i cultural. Si fa no fa, i salvant comparacions econòmiques, com Televisió de Catalunya —TV3 i Canal 33— ha estat pel Principat. Vista la insensibilitat d'unes institucions controlades pel PP, els promotors de la televisió balear tractaren d'afavorir el naixement i el desenvolupament de televisions locals. Així, l'Obra Cultural Balear ha arribat a acords amb televisions locals com les de Palma, Canal 4 i Canal 37 perquè poguessin reemetre el seu senyal i arribar a bona part de Mallorca, com també a Menorca i a Eivissa, a través de les instal·lacions de Voltor (el repetidor de la Serra d'Alfàbia que serveix perquè es vegin els canals catalans i el valencià a les Illes).

Aquesta estratègia, diguem-ne de resistència, ha canviat radicalment a partir de l'aprovació de la Llei de Televisió Local per Ones Terrestres, que va publicar el BOE el passat 27 de desembre. Després d'anys de discussions i de baralles polítiques, finalment s'ha aprovat. Al contrari de les primeres tesis del ministre Borrell, la llei introdueix la figura, a més de la televisió estrictament local, de la televisió comarcal i insular. Aquesta novetat s'ha d'atribuir a CiU i, en concret, al diputat Lluís Recoder, que va fer seves les tesis que repetidament li varen explicar els dirigents de l'OCB. Inicialment es prohibien les televisions d'àmbit insular, i ara la Llei les permet. Així ho reconeixia el mateix diputat a Palma, on es va desplaçar per participar en la Nit de la Cultura de l'OCB, quan digué que la Llei havia estat can-

VICENT A. JIMÉNEZ

Les televisions locals són l'objecte del desig. Tots volen emportar-se una concessió, però el pastís s'ha de repartir.

viada "gràcies a la insistència, la tossuderia i la decisió de l'Obra Cultural Balear".

La Llei preveu que siguin les comunitats autònomes les que atorguin les concessions. Això introdueix un element paradoxal, a Balears: aquells que governen i que mai no han volgut posar en marxa una televisió autonòmica, podran atorgar la concessió de tres televisions insulars, una per a cada illa, a més de les estrictament locals. Un altre element important de la Llei és que permet que la titularitat sigui privada i, alhora, es permet el finançament publicitari.

S'endevina, durant aquest 1996, una aferrissada lluita política i empresarial per aconseguir les concessions de les televisions locals d'illa. Hi ha molt interessos en joc. El Govern, l'Ajuntament de Palma i els consells menorquí i eivissenc-formenterenc estan en mans del PP. El Consell mallorquí és del PSOE-PSM-UM, partits que a títol particular s'han mostrat disposats a fer que la institució col·labori amb alguna iniciativa de televisió local.

Pel que fa a empreses, almenys tres semblen estar disposades a lluitar per aconseguir la concessió de la Televisió de Mallorca.

Ja hi ha Llei. Ja hi ha pretendents. Ara cal que aquells que, com l'Obra Cultural, han lluitat per tenir aquesta mena de substituïts de la televisió autonòmica, pressionin fort perquè —com ja fa la Generalitat de Catalunya— el reglament de concessions introdueixi l'obligatorietat de l'ús exclusiu del català i dels mínims de rigor professional i de producció per tal que la futura —i desitjament que propera— Televisió de Mallorca sigui un orgull per a tots els mallorquins.